

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

68 (2763)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 20. oktobrī

Maksā
2 kap.

Godam izpildīsim līguma saistības cukurbiešu piegādē

Gandrīz ikkatras saimniecības ienākumu bilanci cukurbiešiem ierādīta ievērojama vieta. Saskaņā ar cukurfabrikas un kolhozu savstarpējiem līgumiem sabiedriskās saimniecības saņēmušas ne mazas avansu summas. Tagad pienācis laiks izpildīt saistības. Tuvojoties sals nedod vairs nekādu pārrēķinājumu termiņus cukurbiešu ražas novākšanai.

Ne visai izdevīgs bijis aizritējušais veģetācijas periods saldajām saknēm. Lietus tām daudz nodarījis pāri. Liela daļa rajona kolhozu un padomju saimniecību bija spiestas norakstīt pa pāris un dažviet pat vairāk hektāru. Šis apstāklis, kas ir patiešām objektīvu cēloņu rezultāts, pats par sevi radījis diezgan nopietnus finansiāla rakstura sarežģījumus. Tur, kur norakstīti cukurbiešu sējumi, reizē ar to norakstīti arī plānotie ienākumi.

Jāņem vērā vēl viens moments. Cukurbiešu agrotehnika nav no lētajām. Ne mazums naudas līdzekļu un darba spēka patērēts kolhozu un padomju saimniecībās to audzēšanai. Tieši šis apstāklis lieku reizi atgādina, ka jādara itin viss, lai cukurbiešu neiesaltu augsne. Ar šo apziņu arī strādā ne viena vien Jēkabpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes saimniecība. Par pašreizējās dabas ainavas sastāvdaļu kļuvušas no zemes izrautas cukurbiešu kaudzītes.

Pagaidām zonā novākts visai maz no kopējās sējumu platības. Pašreiz iespējams ražas novākšanu krietni vien pastiecināt, salīdzinot kaut vai ar pērnā gada. Saimniecības dabūjušas no jauna vairākus cukurbiešu novākšanas kombainus. Vidēji ar kombainu var novākt pa vienam hektāram cukurbiešu dienā, šajā darba procesā pilnīgi aizstājot cilvēku fizisko piepūli, ja neskaita paša agregāta apkalpi. To pierāda kaut vai Lones padomju saimniecības cukurbiešu novākšanas kombaina ekspluatācija. Labi strādā arī abi kombaini Dignājas kolhozā. Tas nozīmē, ka šī mašīna praktiski dienā pie 100 centneru ražas no hektāra spēj aizstāt 30 cilvēkus, kas vajadzīgi, ja saknes izceļ ar rokām, un 25, ja pielieto zirgu vilkmes izcēlāju. Iznāk ātrāk, vieglāk un lētāk.

Mehanizētās cukurbiešu novākšanas priekšrocības ļoti lielas. Faktiski savukārt runā par to, ka ne visur priekšsēdētāji un padomju saimniecību direktori aplēs, cik lielus robus viņi cērt sabiedriskajā vai valsts kasē, ja šī tehnika stāv neizmantojama. Nepilna slodze ir, piemēram, cukurbiešu novākšanas kombainam kolhozā «Rīts». Ar to novākti tikai nepilni divi hektāri! No diviem kombainiem, kas ir Vietalvas padomju saimniecības rīcībā, viens tikpat kā nekust. «Nē, iet, bojājas...», — norausta pļecus lauksaimniecības speciālisti. Bet vai tad var būt kāds attaisnojums tam, ja pagājušajā gadā iegādātais kombains izrādījies tagad ar de-

fektiem, nelietojams. Par savu mehānisko darbnīcu vietvaldiešiem sevišķi sūdzēties nenākas. Kā zināms, te savā laikā remontēja traktoros un citas lauksaimniecības mašīnas plašai apkārtnē. Tā ir nosodāma nolaidība.

Labā darba organizācija un cilvēku materiālā ieinteresēšana deva iespēju vairākiem kolhoziem lielā mērā kāpināt biešu novākšanas tempus. Tā tas ir, piemēram, kolhozos «Birži», «Komunārs». Raksturīgi, ka lauksaimniecības speciālisti te sistemātiski seko darbu izpildes gaitai. Birzieši izdomājuši visai racionālu novākšanas paņēmieni — ar skābbarības kombainu noplāvuši lapas, bet ar izcēlājiem izraustījuši saknes.

Vāc cukurbiešus arī Odzijas kolhozā. Tie, kas šo darbu veic, tomēr nezina, kādu apmaksu saņems. Tik svarīgu jautājumu, kāds ir materiālās ieinteresētības princips ievērošana, šeit faktiski pilnīgi aizmirsuši. Tā ir liela kļūda, par ko atbild gan partijas pirm-

organizācija, gan kolhoza valde.

Ražas novākšana no lauka ir ļoti steidzams uzdevums. Tikpat svarīgi ir bietes ātrāk piegādāt rūpnīcai Jēkabpilī. Dienāktī tā taču spēj pārstrādāt vairāk nekā tūkstoš tonnu biešu, bet rajona saimniecības piegādājušas nedaudz vairāk par trīs tūkstoš tonnām. Skaidrs, ka tieši vilcināšanās ar cukurbiešu transportēšanu uz fabriku rada tai lielas grūtības.

Cukurfabrikas pārstāvji piedāvājuši savu transportu Vietalvas padomju saimniecībai, lai saknes ātrāk nogādātu Jēkabpilī. Nesaprotami, kāpēc padomju saimniecības direktors b. Sneideris izdomājis, ka viņš no šādas pretimnākšanas var vienkārši atteikties. Speciāli pierādījumi nav vajadzīgi, lai secinātu, ka visādā ziņā izdevīgi vietvaldiešiem izmantot rūpnīcas transportu kaut vai tāpēc, ka viņi atrodas visai tālu no dzelzceļa un pašu kravas automašīnas ir krietni noslogotas. Nē, mums nav tiesības ieildzināt cukurbiešu piegādi.

Kolhoznieki un padomju saimniecību darbinieki! Turiet augstu zemkopja godu! Pašaizliedzīgā darbā stipriniet sabiedrisko saimniecību, palieliniet lauksaimniecības produktu ražošanu!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienā)

Uzvarētājiem — ceļojošie mandāti

Spriegā darbā aizritējuši septiņgades ceturta gada 9 mēneši. Rezumēti rajona saimniecību jauno slaucēju darba rezultāti. Lielajā slaucēju pulkā strādā vairāk nekā 300 jauniešu. Ļoti neatlaidīgi par savu uzdevumu izpildi cīnījās kolhoza «Zelta vārpa» jaunā slaucēja Anna Švirkste. Viņas kopētās 9 brūnaļas šajā laikā devušas 3088 kg piena katrā jeb vairāk nekā 11 kg dienā. Viņa izcīnījusi pirmo vietu jauno slaucēju pulkā un komjaunatnes rajona komitejas ceļojošo mandātu, kas dod tiesības bez maksas apmeklēt maksimāli piešķirti arī kolhozu «Sarkanais karogs» un «Mežgale» jaunajam slaucējam Monikai Skrebeleī un Ainaī Spēkai, kuru grupās vidējie izslaukumi pār-

sniedz 2800 kilogramus. Aina Spēka panākusi ievērojamu izslaukumu kāpinājumu — 479 kg no govīm. 2500 kilogramu izslaukumu līmeni ievērojami pārsnieguši Dzidra Balode, Gunārs Mežāks, Aina Kvedere, Leontine Indricova no kolhoziem «Uz priekšu», «Leņina karogs», «Sarkanais partizānis», Atašienes padomju saimniecības. Daudzas jaunās lopkopes panākušas ievērojamu kāpinājumu. Lei-manu kolhoza jaunā slaucēja Velta Butlere izslaukusi par 776 kg no katras govīm vairāk nekā pērn. Vidējie izslaukumi viņas grupā uz 1. oktobra sasniedza 2361 kg. Nolaistu govju grupu saņēma kolhoza «Draudzība» slaucēja Jadviga Teresko. Viņa pierādīja, ka sliktas nav brūnaļas, bet gan viņu iepriekšējā

kopēja. Salīdzinot ar pērnā gada, izslaukumu kāpinājums sasniedz 732 kg no govīm, 2242 kg šogad jau izdevusi katrā no viņas koptajām govīm. Abām jauniem piešķirti ceļojošie mandāti. 553—665 kg izslaukumu kāpinājumu no govīm panākušas Ausma Liniņa, Anna Teresko, Lidija Timofejeva no kolhoza «Draudzība», Jāņa Bukša, Irma Celmiņa, Velta Skaba no kolhoziem «Daugava», «Vienība» un «Uzvara». Par istu dzīvnieku uzbarošanas meistari kļuvusi kolhoza «Cīņa» telkope I. Zālite. Viņas kopie telji diennaktī pieaug svarā par 900 gramiem. Arī Zases padomju saimniecības lopkopes V. Kaperes grupas telji ātri aug un attīstās. Vidējais diennakts dzīvsvara pieaugums tiem sasniedz 570 gramu. Kolhoza «Sarkanais karogs» jaunā tel-

kope Tatjana Leonova jau nobarojusi un nodevusi valsts iepirkumā 25 teljus un pašlaik aprūpē vēl 32. Centīgās jaunietes saņēmušas ceļojošos mandātus. Ar panākumiem strādājuši arī jaunie cūkkopji. Ceļojošie mandāti piešķirti jaunajam cūkkopim Ainaī Vidiņai, Terezai Laurinovičai, Vilmai Grauziņai no kolhoziem «Odziena», Kirova, «Rīts», Z. Krūmiņai un I. Sarkanai no Druvu padomju saimniecības. Jaunie patrioti stājušies darba sardzē par godu lielajiem svētkiem. Līdz Lielā Oktobra 45. gadadienai viņi dos tautas patēriņam daudz piena un gaļas. M. GRAUZIŅS, LĪKJS CK komsorgs teritoriālajā kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē

mēnesi nosūta ar smagsvara vilcieniem virs plāna desmitiem tūkstošu tonnu tautas saimniecības kravas.

Par godu Oktobra svētkiem Voldemāra Mieziša maiņa uzņēmusies paaugstinātas saistības — oktobrī samazināt tranzitvagonu stāvēšanas laiku par 0,1 stundu, vietējo vagonu stāvēšanu — par pusstundu, septiņdesmit piecus procentus vilcienu sastāvu nosūtīt kā smagsvara, pārvedot virs normas 75.000 tonnu kravas. Savas saistības dzelzceļnieki sekmīgi pilda.

Attēlā: stacijas dežurants Voldemārs Miezišs nosūta kārtējo smagsvara vilcienu.
P. PLUSA teksts un foto

Cukurbietes novāc dalīti

Biržu kolhozā, lai paātrinātu cukurbiešu novākšanu, pielieto dalīto paņēmieni. Mehanizato-

ri Dementijs Maslobojevs un Jānis Ubersgs ar skābbarības kombainu noplāva lapas. Pļaujot ar skābbarības kombainu, var novākt divas trešdaļas lapu, pieres daļu paliek apmēram 10—12 centimetru, atkarībā no tā, cik līdzens lauks. Vagu galos kombains gāja tukšgaitā. Šādi novāktas lapas ir tīras no smiltīm.

Pēc tam sekoja traktorvilkmes biešu izcēlāji, kas izcēla cukurbietes. Biešu lapas nekavējoties nogādāja pie skābbarības tvertnēm, kur tās ieskābēja kopā ar pupu zaļo masu. Šāda biešu lapu un pupu skābbarība satur daudz olbaltumvielu, barības vielu un lapiem ziemas periodā tik nepieciešamo karotīnu.

Ar dalīto cukurbiešu novākšanas paņēmieni jau nokopti vairāk nekā 12 hektāri cukurbiešu lapu. Ielikts 90 tonnas augstvērtīgas skābbarības.

Z. AUDZE

Kad rezerves liek lietā

Lai ātrāk pabeigtu ražas novākšanas darbus, kolhozā «Vienība» tika noorganizēta darba triecienbrigāde, kura sastāvēja no kantora darbiniekiem, speciālistiem, būvbrigādes locekļiem, mehāniskajās darbnīcās strādājošiem, šoferiem un pašiem brigāžu ļaudīm. Šī brigāde četrās dienās pirmajā un trešajā brigādē nokūla labību no 55 hektāru platības.

P. SVOKS

KOMJAUNATNES DZIVE

Neatliekama šodienas prasība

Vēl pavisam nesen kolhoza «Uzvara» jaunieši bija pazīstami kā labi sabiedriskā darba veicēji — teicami fizikultūristi, aktīvi pašdarbnieki un čakli vakarskolas audzēkņi.

Taču pašlaik to par «Uzvaras» jauniešiem teikt vairs nevar. Klubā pašdarbība apsīkusi, neviens no jauniešiem, izņemot Rutu Ziedīti, kuram apmeklē 9. klasi, vairs nemācās vakarskolā. Neinteresē šī kolhoza jauniešus arī mācības neklātienē lauksaimniecības tehnikumā, neviens nevēlas(?) mācīties politpulciņā.

Kas gan tam visam par iemeslu?

Tas ir tikai viens: komjaunatnes pirmorganizācija, kuras biedru skaits sniedzās divos desmitos, un tās tagad

jau bijušais sekretārs Gunārs Kārklis darbu ar jauniešiem pilnīgi pametuši novārtā.

— Es esmu šoferis — aizņemts cilvēks, tāpēc lieciet mani mierā, — Gunāram Kārklim vienmēr bija gatava atbilde.

Kolhozā ir 29 jaunieši, kuriem nav astoņgadīgās izglītības, taču vakara vidusskolā no viņiem nemācās neviens. Nelīdz ne personiski uzaicinājumi, ne Daudzeses ārstāta komjaunatnes komitejas un vakarskolas skolotāju atgādinājumi. Nevar pat sacīt, ka šiem jauniešiem, apmeklējot vakarskolu, būtu jāpārvar kādas sevišķas grūtības. Kolhoza priekšsēdētājs b. Ģiedris nokļūšanai uz skolu pat atļāvis izmantot kolhoza automašīnu. Izrādījās, ka vienīgais nepārvara-

mais šķērslis bija šofera un komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāra Gunāra Kārklīša nevēlēšanās veikt šos neapmaksātos reisus, kaut gan arī viņš pats rudenī pieteicās mācīties 8. klasē.

Sekretāra slinkais paraugs, diemžēl, nepalika gluži bez sekotājiem. Komjauniešis Juris Purenis, kas dzimis 1945. gadā, pabeidzis tikai piecas klases. Ar šādu zināšanu bagāzu viņš pēc diviem gadiem dosies dienēt Padomju Armijas rindās, kaut gan pats labi saprot, ka, lai apgūtu tagadējo sarežģīto kara tehniku, ar šādām trūcīgām zināšanām nepietiek. Droši vien tāpēc viņš arī rajona kara komisariātā apsūdzētais mācīties vakarskolā un šogad beigt sesto klasi. Solījums pagaisis vējā,

un Juris Purenis «aug un izglītojas», apmeklējot visus deju vakarus.

Pašlaik noslēdzies republikas rikotais reids par obligātās astoņgadīgās izglītības realizēšanu. Šim reidam vajadzēja sekmēt visu strādājošo iesaistīšanu vidusskolu neklātienē nodalās. Taču kolhoza «Uzvara» jaunieši šajā pasākumā vispār nav piedalījušies.

Nav attaisnojama kolhoza partijas pirmorganizācijas un tās sekretāra b. Masaļska vienaldzīgā nostāja pret šādu komjauniešu miegainību. Laiks būtu prasīt no viņiem apzinīgu attieksmi darbā ar jauniešiem, kā arī lielāku atbildības sajūtu par pašu stāju.

V. ANTĀNS,
Daudzeses astoņgadīgās skolas direktors

SIENAS AVĪZU APSKATS

Kritika — rūgtas, bet derīgas zāles

Jāņa Ēvelīša vārds bieži parādījās Viesītes kolhoza partijas pirmorganizācijas sienas avīzes «Zelta druva» slejās. Ko tad kolhoznieki rakstīja par savu brigadieru? Jānis Ēvelītis aizmirsis norakstīt iesēto seklu un minerālmēslus. Brigadieris neiesniedz grāmatvedībai atskaites par nolietoto sīko inventāru. Piektaļā brigādē vissliktāk veicās darbs, tās laudis visvairāk atpalika ražas novākšanā. Kritiski raksti, karikatūras, kuriem bieži jo bieži sekoja nopietna saruna brigadieru sanāksmē, valdes sēdē, partijas sapulcē un pirmorganizācijas biroja sēdē, maz ietekmēja brigadiera rīcību. Viņa neizdarība, nolaidība, paviršība pienākumu izpildē un bezatbildība turpinājās. Jānis Ēvelītis palika neietekmējams. Biedriskie padomi, kritika, sabiedriskās domas nosodījums viņam bija vienaldzīgi.

Valde un partijas pirmorganizācija apmierināja kolhoznieku prasības — Jāni Ēvelīti ar negodu atbrīvoja no amata.

Viesītes kolhoza valde un partijas pirmorganizācija augstu vērtē sienas avīzes redkolēģijas darbu. Kritiskos signālus tie bieži apspriež valde un komunisti, lopkopju, laukropības brigāžu un mehānizatoru sapulcēs. Traktoristi Gasparovičs un Dišlārs pārkāpa norādījumu par izlietoto degvielu norakstīšanu un dokumentu iesniegšanu grāmatvedībā. Traktoristu sanāksmē viņi saņēma stingru aizrādījumu un tagad savus pienākumus neaizmirst. Sienas avīzē publicēto materiālu iedarbīgums tie acīm redzams. Avīzei nozīmīga vieta kolhoznieku audzināšanā.

Nesamierinoša un principiāla nostāja cīņā pret darba disciplīnas grāvējiem, plēģuriem, dīkdieniem Leimaņu kolhoza partijas pirmorganizācijas sienas avīzē «Dzirkstele». Kolhozniece Stase Vinculnēne pavirši kopa uzticēto cukurbiešu tīruma daļu. Slinkā kolhozniece avīzes slejās izlasīja visu kolhoznieku nosodījumu. Valdes sēdē viņa saņēma pelnīto sodu. Jāni Krimko norīkoja pie graudu pieņemšanas. Neapzinīgās kolhoznieces darbā neieradās, bet piecas dienas pēc kārtas tukšoja pudeles un lāpīja pagiras. Tas notika saulainajās dienās, kad visi kolhoznieki čakli strādāja. Sienas avīze asi nosodīja plēģuru. Valde savukārt J. Krimko stingri sodīja.

Partijas pirmorganizācija pastāvīgi palīdz sienas avīzes redkolēģijai, diendienā vada tās darbību. No komunistu vidus izraudzīti pieredzējušie biedri — vietējās bibliotēkas vadītāja Velta Purenīša, kas praktiski palīdz avīzes izdošanā.

Sis sienas avīzes redkolēģija asi kritizēja tos kolhozniekus, kas personīgās iedzīvošanās tieksmes stādā augstāk par kopu saimniecības interesēm. Stingru pretsparu saņēma lauksaimniecības arteļa statūtu pārkāpēji.

Visi šie piemēri stāsta par sienas preses lomu cilvēku audzināšanā, par to, cik tā ir ietekmīga, ja sienas presi atbalsta partijas pirmorganizācija, valde, sabiedriskās organizācijas.

Tomēr ne visur prot novērtēt avīzes lielo un iedarbīgo spēku. Asupes kolhoza partijas pirmorganizācija sienas avīzes izdošanu uzskata par nepatīkamu pienākumu. Saimniecība stipri atpaukš šā gada saistību izpildē, daudz nekārtību lopu novietnēs, sastopami darba disciplīnas pārkāpumi, brigadieru neizdarība, dažādas citas nekārtības. Tās tikpat kā neatklāj sienas avīze «Zelta druva». Kārtējie numuri iznāk reti un pat tajos par trūkumiem un nebeidzot runā puslaidi, vainīgos nesauc vārdā un, bez šaubām, arī pie kārtības. Noklusēt par kolhoznieku uzdevumiem ražas novākšanas laikā nevarēja. Pie spalvskāta ķērās pats partijas pirmorganizācijas sekretārs Alfrēds Jurševics. Šādās reizēs pieņemts runāt arī par trūkumiem. Lūk, kā tie parādīti viņa rakstā «Laikā un bez zudumiem novāksim ražu».

«...ne viss sagatavots. Vēl jāremontē tehnika — labības plāvēji, kūlišu sējējs, kombains...» Ne vārda par tiem, kas vainīgi, ka ielidzis remonts. Tiec nu gudrs, kuru saukt pie kārtības — mehānizatoru, mehāniķu, brigadieru? Bet varbūt vainojama valde, tās priekšsēdētājs? Varbūt pats autors nebija ieinteresēts to atklāt? Tāda

kritika — vārdi vējā. Varbūt šodien kolhozā ražas novākšanas darbi būtu krietni tālāk pārvirzījušies, varbūt krietni mazāk atklātos trūkumu, ja par tiem runātu pilnā balsī, ja valde, partijas pirmorganizācija nopietni reaģētu uz tiem.

Sienas avīzes lomu nenovērtē arī Sudrabkalna kolhoza partijas pirmorganizācija. Biežāk tie var redzēt tukšu avīzes plāksni nekā kārtējo numuru. Tani pat laikā dažādi nebeidzot te netrūkst. Līdzīgi rīkojas arī dažas citas pirmorganizācijas.

Tā ir liela kļūda. Ietekmīgs audzināšanas līdzeklis paliek neizmantojams. Cīņai pret trūkumiem netiek izmantots pats lielākais spēks — sabiedriskās domas nosodījums, kolektīva ietekme.

Paldies talciniekiem

7. oktobrī «Laukežera» kolhoza laudis veda un lika kaudzēs ābolu. Todien ābolu krāvējiem braukt garām gadijās Gaiņu astoņgadīgās skolas ekskursantiem — 6. klases audzēkņiem. Negaidot nekādu uzaicinājumu, visi desmit ekskursanti skolotāju b. Cibīņas un Peisenieces vadībā devās talkā lopbarības sagatavošanā — sakrāva veselu kaudzi ābolu.

M. OZOLIŅA

Ērti, skaisti un oriģināli

Rīgā, Gagarina ielā, kādā jaunuzceltajā namā atvērta Latvijas meistaru darināto jauno mēbeļu paraugu izstāde. Tā reizē ir arī labāko mēbeļu konkurss.

Nama piecos stāvos izstādītas mēbeles vienistabas, kā arī divu un triju istabu dzīvokļiem. Apmeklētāji dzīvi interesējas par mēbeļiem, kuras pēc arhitekta Tālberga projekta izgatavotas 3. un 1. mēbeļu kombinātā. Ļoti skaista ir riekstkoka guļamistabas garnitūra ar bufeti, kurai trīs atvilktnes ar plastmasas dibeniem, kas reizē ir arī paplātes. Izstādē redzams gaudīgi darināts divāns-gulta un galdiņš žurnāliem un laikrakstiem. Mēbeles apvilkas ar izturīgu sintētisku materiālu — lateksu. Skolēnu istabā ir divas oriģinālas gultas, no kurām viena izbīdāma uz skrituļiem, kā arī skapiši bērnu drēbju un ro-

taļlietu glabāšanai un neliels rakstāmgalds.

Interesantas ir pēc arhitektu Nikolajeva, Staško un Turka projektiem darinātās mēbeles: bufete ar bāru, izbīdāms kvadrātveida galdiņš astoņiem cilvēkiem un divāns-gulta. Šīs mēbeles ir vieglas, elegantas un aizņem maz vietas. Arhitekts Jānis Staško demonstrē trīsistabu dzīvokļa iekārtu. Mēbeles dažādās kombinācijās var izmantot arī dzīvokļos ar mazāku istabu skaitu. Skaista un ērta ir guļamistabas iekārta. Skapim augšā ir atvilktnes čemodānu un citu priekšmetu glabāšanai. Rīgas pilsētas izpilddomeļas kokapstrādes kombināta kolektīvs izgatavojis televizora galdiņu ar grozāmu virsu un ēdamistabas iekārtu.

Rīgas apgaismes tehnikas fabriku demonstrē jaunas sienas lampas, stāvlampas, gaismas ķermeņus un lustras. Tek-

Lauku auglības celšana — mūsu pienākums

Augsnes paaugstināta mitruma apstākļos augstas un stabilas ražas var iegūt vienīgi veicot meliorācijas darbus. Visefektīvākā un ekspluatācijā izdevīgākā ir slēgtā drenāža. Jēkabpils ķieģeļu fabrika pēdējos gados specializējas keramisko drenāžas cauruļu izlaide un pašlaik apgādā ar tām 15 «Lauksaimniecības tehnikas» apvienības nodaļas republikas austrumu un centrālajos rajonos. 1948. gadā apguvis cauruļu ražošanu, rūpnīcas kolektīvs palielināja to izlaidi 1962. gadā septiņdesmit divas reizes. Izpildot partijas un valdības norādījumu par tālāku lauksaimniecības produktu ražošanas kāpinājumu, fabrikas kolektīvs pēdējos divos gados veicis sevišķi lielu darbu drenāžas cauruļu izlaides palielināšanā. Uz darba organizācijas uzlabošanas, atsevišķu tehnoloģiskās līnijas mezglu un mašīnu rekonstrukcijas rēķina, kā arī dažus novecojušus agregātus nomainot ar jauniem, drenāžas cauruļu izlaide palielinājusies no 10.531 tūkstoša 1960. gadā līdz 14.500 tūkstošiem šogad. Ja ievēro to, ka šajā laikā izmainījies cauruļu sortiments liela diametra cauruļu ražošanas virzienā, tad, pārreķinot uz nosacītājam caurulēm, pieaugums sastāda 75 procentus.

Tādā veidā fabrika trīs gadus agrāk sasniegusi cauruļu ražošanas līmeni, kas bija ielānots septiņgades pēdējam gadam.

Der piezīmēt, ka apmēram 40 procentu ražošanas kāpinājuma iegūts uz darba ražīguma celšanas rēķina, bet, ja ievēro pāreju uz septiņu stundu darba dienu, tad kļūst acīm redzams, ka nepilnos divos gados katra strādnieka stundas izstrāde palielinājusies pusotras reizes. Tik jūtams darba ražīguma pieaugums bija iespējams daudzū vērtīgu racionalizācijas priekšlikumu ieviešanas rezultātā, to veicināja arī sociālistiskās sacensības iedarbīguma pieaugums.

Partijas, komjaunatnes un arod biedrības organizācijas daudz darījušas sacensības uzskatāmības uzlabošanai, cīņai pret darba laika nelietderīgu izmantošanu, darba disciplīnas nostiprināšanai. Ar pilnām tiesībām par komunistisku var uzskatīt tādu strādnieku kā tuneļu krāsns apdedzinātāja b. Lakstīgalas, iekrāvēja b. Mīlta un daudzu citu darbu. Neatlaidīgi meklē jaunus ceļus strādnieku darba atvieglošanai uz mehanizācijas rēķina atslēdznieki b. Vološčuks, Kauliņš, Piziks, mehāniķis b. Ābele, meistars b. Solovjova.

Pēc racionalizatoru iniciatīvas

mehānizēta ogļu dozēšana, kurināmā padeve apdedzināšanas krāsnī, koncentrētas māla pārstrādāšanas mehānismu vadības pultis, rekonstruēta pusfabrikātu izvietojuma galerija, ieviesti ražošanā daudzi citi jaunievedumi.

Kļuvis iespējams daudz vairāk uzmanības veltīt ražošanas kultūras celšanas jautājumiem. Šai nolūkam mehanizēta ražošanas atkritumu novākšana, vecās lokveida krāsns vietā uzstādīta jauna, kapi tāla, izbūvēti betona laukumiņi ap 2000 kvadrātmētru kōpplatībā, iestādīti dekoratīvie koki. Sajās dienās stājās ierindā ogļu putekļu uztveršanas ierīce, kas aiztur ogļu samalcināšanas atkritumus. Agrāk vairāk nekā tonna vērtīgā materiāla diennaktī kopā ar tvaiku tika izsviesta atmosfērā, piesārņojot to, turpretim tagad šie putekļi atgriežas ražošanā, kas dos fabrikai vairāk nekā 400 tonnu ogļu ietaupījumu gadā, un nodrošinās gaisa tīrību fabrikas un strādnieku ciemata rajonā.

Nesen kolektīvs uzņēmās jaunas saistības veselās virknes pasākumu veikšanai ražošanas kultūras tālākai uzlabošanai.

Tomēr pozitīvie rezultāti fabrikas kolektīva ražošanas darbā nedrīkst aizsegt trūkumus, kuru novēršana palīdzēs vēl tālāk kāpināt produkcijas ražošanu, ievērojot uzlabot kvalitāti un pazemināt pašizmaksu. Labi izprotot to, iecirkņu sanāksmēs, kurās septembrī tika pieņemtas paaugstinātas sociālistiskās sacensības par godu Lielā Oktobra 45. gadadienai, strādnieki norādīja uz neatļauto augstajiem tehnoloģiskajiem zudumiem, uz darba un tehnoloģiskās disciplīnas pārkāpumiem, kas apkauno strādnieku godu, uz papildus ražošanas rezervēm.

Partijas, komjaunatnes un arod biedrības organizāciju pienākums kopā ar administrāciju augstāk pacelt sociālistiskās sacensības karogu, pilnveidot tās uzskatāmību, vadīt un mobilizēt kolektīvu visu trūkumu novēršanai, pieteikt nesaudzīgu karu brāķdāriem un darba disciplīnas grāvējiem, neatlaidīgāk ieviest ražošanā visu jauno, progresīvo, roku darbu aizstājot ar mehānisko, pastāvīgi uzlabojot strādnieku darba apstākļus. Tā ir mūsu tālāko panākumu ķīla, kas būs vērtīgs ieguldījums visas sabiedrības devumā, palīdzēs lauku darba laudim no tām pašām platībām iegūt vairāk labības, piena, gaļas.

P. PARIGINS,

Jēkabpils ķieģeļu fabrikas direktors

Attēlā: kādā izstādes telpā.

S. DAŅILOVA (LTA) foto

stīlfabrika «Sakta», kombināts «Rīgas audums» un Tautas saimniecības padomes Viegļās rūpnīcības zinātniskās pētniecības institūts eksponē mēbeļu

drānas un aizkarus. Mūzikas instrumentu fabrika izstādījusi jaunu klavieru paraugus. Galvaspilsētas darba laudis dzīvi interesējas par izstādi.

Deviņos mēnešos—57 tonnas piena

Viena no saimniecības labākajām slaucējām ir G. VINGRE.
Attēlā: čaklā lopkope rezumē dienas veikumu.
V. BEĻEVIČA foto

Septiņgades plāna izpilde diktē saimniecību vadītājiem un speciālistiem nopietnu darbu govju ganāmpulka, kā arī tā produktivitātes palielināšanā. Tas jāpanāk, uzlabojot barības bāzi, ieviešot progresīvas lopu turēšanas metodes, mehanizējot darbietilpīgos procesus.

So ceļu iet arī Seces padomju saimniecība. 1960. gadā, kad nodibinājās saimniecība, šeit pāri par 400 govju slauca ar rokām. Protams, ja šāda darba organizācija, nevarēja būt ne runas par govju skaita palielināšanu. Radās nepieciešamība atvest vecās darba metodes, likt pamatus jaunajam, meklēt iekšējās rezerves darba ražīguma celšanai, produkcijas palielināšanai. Tāpēc jau nākamajā gadā, pateicoties saimniecības vadītāju enerģiskajai rīcībai, mehanizēja daudzas novietnes. Tā, 1961. gadā mehanisko slaukšanu, kā arī automātisko dzirdināšanu ierīkoja 295, bet šīnī gadā — 163 govīm. Pašreiz no visām 656 saimniecības govīm, 378 slauc mehaniski, bet šīnī dienās arī Jauču novietnē, kurā izvietotas 80 govīs, roku dar-

bu aizstās aparāti. Tātad 70 procentiem govju ganāmpulka pašreiz ierīkota mehāniskā slaukšana, automātiskā dzirdināšana un Kauļu novietnē arī mehanizēta mēslu izvešana.

Ja agrāk lopkope slauca tikai 10—14 govīs, tad tagad, pārējot uz mehanisko slaukšanu, katra slaucēja apkopj vidēji 32 govīs, tātad darba ražīgums cēlies vairāk nekā divas reizes.

—Fermu mehanizācija mums ļauj palielināt govju skaitu, kā arī krietni ceļ darba ražīgumu, kas dod savu ieguldījumu produkcijas pašizmaksas samazināšanā. Tādēļ esam paredzējuši tuvākajos gados pilnīgi izskaust roku darbu slaukšanas procesā, — spriež direktors b. Abrams.

Sogad uzsāka jaunas liellopu kūts būve trešajā nodaļā, kurā vienlaikus varēs izvietot 200 govīs un 100 jaunlopus.

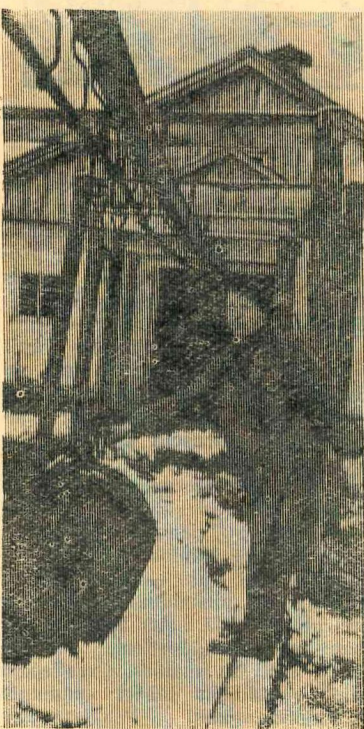
Aparānu novietnes slaucēja Genovefa Vingre apkopj un slauc 50 brūnālas. Viņa ieņēvusi šā gada deviņos mēnešos vislielāko piena bruto produkciju — 57,3 tonnas. Stūrānu fermas slaucēja Alma Jēkabsons—

52,5 tonnas, bet Pēteris Purviņš — 46 tonnas, tai pašā laikā, kad citas lopkopes, slaucot ar rokām, vidēji ap 25 tonnas. Tātad, tikai mehanizējot slaukšanas procesu, viens un tas pats cilvēks var iegūt divreiz lielāku piena kopprodukciju.

Protams, piena pašizmaksas pazemināšanā mehanizācija vien nespēs dot vajadzīgo efektu, ja govīm nesagādās pietiekoši barības, nenodrošinās pilnvērtīgu ēdināšanu, rūpīgu kopšanu.

Tāpēc pašlaik saimniecībā uzsākti plaši meliorācijas darbi purvaino platību nosusināšanā, kur ierīkos kultivētās ganības, kā arī esošo uzlabošanu. Tikai mehanizācijai ejot kopsoli ar barības bāzes nostiprināšanas pasākumiem, var kāpināt piena ražošanu, pazemināt pašizmaksu.

Z. LIEPA

Seces padomju saimniecības Kauļu liellopu novietnē mehanizēti visi darba procesi.

Attēlā: lopkopis V. Lucianovs izved mēslus no kūts.

Pret lauksaimniecības artēļa statūtu pārkāpējiem jācinās nesaudzīgi

Lauksaimniecības artēļa statūti ir kolhozu dzīves pamatlikums, kas jāievēro un negrozāmi jāpilda ikkatram kolhoza biedram. Citādi arī nevar iedomāties kolhoza dzīvi. Protams, godīgi kolhoznieki vienmēr tos ievēro un cieni, neļauj arī citiem pārkāpt artēļa statūtos noteiktās normas. Bet dažkārt notiek arī citādi — daži kolhoznieki sistemātiski neievēro artēļa statūtos. Tā tas ir kolhozā «Arājs». Lauksaimniecības artēļa «Arājs» statūtos ir noteikts: katra kolhoznieka sēta savā personīgajā īpašumā var turēt vienu govī, vienu teļu līdz 8 mēnešu vecumam, divas cūkas, divas aitas un līdz desmit mājputnu.

Lielākais vairums kolhoznieku stingri ievēro šos noteikumus, bet ir arī daļa tādu, kuri pārkāpj šīs artēļa statūtu prasības. «Arājā» ir vairākas kolhoznieku ģimenes, kuras savā personīgajā saimniecībā tur vairāk lopu, nekā paredzēts statūtos.

Piemēram, trešās brigādes kolhozniecei Cimermanei ir divas slaucamas govīs, pagājušā gada un šī gada teļi — pavisam 4 liellopi. Varbūt viņai ir liela ģimene? Nē. Ģimenē ir tikai meita, kura strādā Sēlpils sakaru nodaļā par telefonisti. Izrādās, ka pagājušajā gadā kolhoza valde, pamatojoties uz bijušās vēstātes Porietes izsniegto izziņu, atļāvisi Cimermanei audzēt jaunu govī, jo vecā slimojot... Patiesībā govīs drusku paslimoja ar caureju un drīz palika vesela. Visu vasaru un rudenī viņai bija divas govīs, un vēl tagad liekie lopī nav likvidēti.

Turpat kaimiņos Cimermanei dzīvo trīs cilvēku lielā Druvnieku ģimene, kurai arī ir divas govīs. Arī šai ģimenei bijuša iecikņa vēstāte Poriete izsniegusi izziņu jaunas govīs audzēšanai. Patiesībā govīs dažas dienas slikti ēdusi, bet pēc ārstēšanas izveselojusies un nu jau vairāk nekā gadu dod 15—20 kilogramu piena dienā. Druvnieku ģimene nemaz nedomā veco govī likvidēt, bet negrib šķirties arī no jaunās un gaida «kundes», kas par dārgu naudu nopirks pirmieni. Visbēdīgākais

tas, ka Druvnieku dēls Jānis ir kolhoza revīzijas komisijas loceklis. Daži kolhoznieki spriež tā: ja jau revīzijas komisijas locekļi neievēro artēļa statūtos, tad kāpēc gan pārējiem kolhozniekiem tie jāievēro.

Trešās brigādes brigadierai Tresei ģimenē četri cilvēki: tēvs — kolhoza elektriķis, māte strādā lauku darbos un vecmāmiņa slauc kolhoza govīs. Liekas, visi strādā. Bet par katru darbu runā rezultāti. Par to, ka kolhoza elektriķis nav savu uzdevumu augstums, liecina kaut vai tas fakts, ka vēl līdz 10. oktobrim Bisenieku cūku novietnē nedarbojās pastas gatavotājs, jo nebija pievienota strāva, lai gan šis darbs prasīja tikai pāris stundas. Šai četru cilvēku ģimenei arī ir divas govīs, divi jaunlopi, aitas un citi mājlopi.

Arī pirmās brigādes brigadiera Brūvera ģimenē četri cilvēki tur mājās un gana pa kolhoza laukiem divas govīs un jaunlopus, kā arī citus mājlopus. Pats brigadieris gan cenšas pierādīt, ka otrā govīs piederot znotam, kas strādā uz dzelzceļa. Jāautā, kāpēc šis znots govī negana uz dzelzceļam piederušās zemes, bet gan uz kolhoza laukiem. Lieta tā, ka šī ģimene dzīvo vienā mājā, zem viena jumta, tāpēc arī govīs ganās kopā.

Šīs pašas brigādes lopkopējai Tišukai pieder govīs, tele un teļš, arī cūkas, kuriem izbaro kolhoza cukurbiešu lapas. Nepiedodami, ka, būdama partijas biedre, Tišuka necinās pret artēļa statūtu pārkāpumiem, bet gan pati tos neievēro. Arī cūkkopējai Seginai pašreiz mājās ir četras cūkas.

Artēļa statūtos neievēro arī kolhoza priekšsēdētāja Rihtera ģimene, kurai tāpat ir divas govīs un citi mājlopi. Pareizi, arī viņam pagājušajā gadā kolhoza valde atļāva audzēt otru govī, jo vecā bijusi slimā. Jau pagājis labs laiks, kopš slimā govīs palikusi vesela, bet otrā vēl joprojām atrodas saimniecībā. Statūtos pārkāpj arī Brūveru, Saulišu, M. Rošana un citas ģimenes, kuri tur vairākus mājlopus, izvazā kolhoza īpašumu, ļaunprātīgi iedzīvojas uz sabiedrības rēķina, neiziet kolhoza darbos.

Viens no revīzijas komisijas un tās priekšsēdētāja uzdevumiem raudzīties, lai kolhozā tiktu ievēroti statūti. Taču kolhozā zināmu darbu veic tikai revīzijas komisijas locekļi b. Smals, pārējie paliek nomalūs. Revīzijas komisijas priekšsēdētājs Balodis atrāvis no kolhoza ražošanas, aizgājis uz Lauku tehnikas nodaļas meliorācijas brigādi, mil ledzert, bet nerūpējas par artēļa statūtu ievērošanu. Tā, šī gada 11. oktobrī valdes sēdē Balodis ieradās ierēbīs un kolhoznieki bija spiesti pavadīt Balodi uz mājām, kaut gan viņa līdzdalība valdes sēdē bija nepieciešama, jo izskatīja jahtājumu par artēļa statūtu neievērošanu. Kolhoza «Arājs» valde pareizi darījus, pieņemot lēmumu pret statūtu pārkāpējiem. Tā, no kolhoza izslēdza kolhoznieci Dzidru Kārļa m. Avotiņu, kura nepiedalās kolhoza darbos, nedomājot atsavināt kolhoza laukus sagatavoto sienu. Brīdināja kolhoznieku Staku, kas izvairās no darba kolhozā un nodarbojas ar dažādiem blakus darbiem. Gadījumā, ja viņš nelabosies, samazinās piemājas zemi. Valde uzlika par pienākumu tuvākā laikā visiem kolhozniekiem likvidēt liekos lopus.

Iesākums apsveicams. Tikai gribētos, lai šo pasākumu sāktu ar vadošajiem darbiniekiem, jo tā būtu iespējams vieglāk un ātrāk likvidēt artēļa statūtu pārkāpumus un nodrošināt kolhoza augšupeju.

N. LAVROVSKIS

No laikraksta «Izvestija»

P. PAEGLE

SNIEGA ŪDENS NOSLĒPUMS

Fiziķi palīdz lopkopjiem. Ne pārāk neparasti skan šī frāze mūsu dienās. Un tomēr, kad iepazīsties ar Tomskas zinātniski pētnieciskā kodolfizikas, automātikas un telemehānikas institūta biofizikas laboratorijas izmēģinājumiem, uzzini daudz neparasta. Un vispirms jau to, ka senā paruna «no ūdens paēdis nebūsi» ne gluži atbilst īstenībai. Tiesa, runa šajā gadījumā iet nevis par parasto, bet par sniega ūdeni.

Vairākus gadus atpakaļ laboratorijas vadītājs Boriss Rodimovs izdārīja interesantus eksperimentus ar sniega ūdeni. 1960. gada oktobrī Tomskas lauksaimniecības izmēģinājumu stacijā paņēma divas grupas putnu ar vienādu svaru un vecumu — katrā 14 dējējvistas un vienu gaili. Abas grupas saņēma vienādas barības devas, bet izmēģinājumu grupa dzēra tikai sniega ūdeni. Trijos mēnešos šī grupa deva 38 olas uz vienu dējējvistu, bet parastā — pa 19. Interesanti, ka olas masas svārs, kas iegūta no izmēģinājumu grupas dējējvistas, bija 1988 grami, bet parastās — tikai 931 grams.

Pavisam negaidītus rezultātus

deva izmēģinājumi ar cūkām. Katram no 5 sivēniem, kurus dzirdēja ar sniega ūdeni, vidējie diennakts dzīvsvāra pieaugumi sasniedza 600 gramus, bet tiem, kurus pie tās pašas barības devas dzirdināja ar ūdensvada ūdeni, tikai 360 gramus. Sivēnmāte, kuru no decembra dzirdēja ar sniega ūdeni, atnesa 1. februārī 10 sivēnus (7 cūciņas un 3 kuilišus), katrs no jaunpiedzimušajiem svēra 1,5 kilogramu (parastie — kilogramu), bet divu mēnešu vecumā — 17,5 kilogramus, parastie sivēni — 12—13 kilogramus. Atšķirība acīm redzama!

1961.—1962. gada ziemā izmēģinājumus turpināja padomju saimniecības «Tomskij» putnu fermā plašākā mērogā. No 1962. gada 25. janvāra līdz 24. februārim 2000 vistu dzirdēja tikai ar sniega ūdeni un ieguva no tām 11.474 olas. Tāda pati pēc skaita vistu grupa, kas dzēra parasto ūdeni, deva tikai 7.775 olas.

Kur gan ir sniega ūdens noslēpums?

—Mēs uzskatām, — stāsta B. Rodimovs, — ka sniega ūdens, kas satur (salīdzinājumā ar parasto) mazāku «smagā ūdens» daudzumu,

veicina barības vielu labāku sagremošanu dzīvnieka organismā. No tā izriet, ka pie tām pašām barības devām dzīvnieku produktivitāte, kas saņēmuši sniega ūdeni, palielinās. Bez tam, pēc iegūtajiem datiem, dzīvnieku pēcnācēju lielākā daļa, kas dzer sniega ūdeni, ir mātītes. Bet tas ir ļoti svarīgi. Šī gada vasarā Maskavas apgabala zinātniski pētnieciskās lauksaimniecības biedrības valdes prezidija sēdē nolasīja ziņojumu par mūsu darbu, un daudzās Maskavas apgabala tautsaimniecības padomes putnu fabrikās paredzēta sniega ūdens efektivitātes pārbaude. Zēl, ka Sibīrijā šīs izmēģinājums nav guvis plašu atsaucību.

—Lūk, aprēķini, — turpina Boriss Nikolajevičs, — 400 govju ferma, ja tām dod sniega ūdeni, piecos mēnešos ne tikai atmaksās visus izdevumus par ūdens sagatavošanu, bet dos 50.000 rubļu tīras peļņas.

—Droši vien sniega ūdens atstāj iespaidu arī uz augiem? Uz dārzeņiem, piemēram.

—Jā, atstāj. Interesanti rezultāti gūti Sibīrijas botāniskajā dārzā. Gurķi un redīsi, kurus siltumnīcas apstākļos laistīja ar sniega ūdeni, deva divreiz lielāku ražu nekā parastie. Ar sniega ūdens iedarbību saistīts arī tas fakts, ka graudaugu ziemas sējumi (janvārī zem sniega) dod divkārtīgu ražu. Pazīstams arī nezaļu dzīvīgums uz laukiem; arī to dzi-

votspējas noslēpums ir tur, ka nezāles uzņem sniega ūdeni. Kultūraugi toties tiek iesēti vai iestādīti augsnē pavasarī, kad viss sniega ūdens paspējis pārvērsties parastajā ūdenī ar parasto smagā ūdens saturu.

—Bet kā ar iekārtu sniega ūdens iegūšanai?

—Tā nepavisam nav sarežģīta. Te labi noderēs parastie barības sūtītāji. Ļoti svarīgi, lai sniega kušana noritētu noslēgtā traukā, bez iztvaikošanas. Nu, bet tiem, kas vēlēšies ar ziemas iestāšanos izmēģinājumus ar sniega ūdeni uzsākt kolhozu un padomju saimniecību fermās, mēs esam gatavi palīdzēt gan ar padomu, gan praktiski, — sarunu nobeidza Boriss Nikolajevičs.

Izmēģinājumu un jaunatklājumu komiteja pie PSRS Ministru Padomes izdeva Borisam Rodimovam apliecinību par darba reģistrāciju: «Sniega ūdens kā lauksaimniecības dzīvnieku un augu produktivitātes pieauguma stimulators». Tātad viņa darbs pelnījis ievēribu. Un ļoti zēl, ka Tomskas apgabala lauksaimniecības orgāni ieņēmuši neiejaucšanās pozīcijas, acīm redzot, gaida rezultātus no malas. Tā, protams, ir mierīgāk, bet vai vienmēr šādu mieru var attaisnot?

Šķērsliņš

Solīts makā nekrīt

Jēkabpils komunālo pakalpojumu kombināta Pļaviņu apavu remontdarbnīcā laikā neizpilda pasūtījumus. Piemēram, Pļaviņu paraugsaimniecības strādniekam Guntim Veipam trīs dienas bija jākavē darbs, lai saņemtu zābakus, kas bija nodoti remontā.

Fakts

APAVU PIENĒMEJS:

— Jums zābaki? Ak, atplisusi zole? Pēc dienām trim, pēc piecām varu solīt.

Te kvīts. Tur rakstīts ir, kad gatavs būs. Un zābakus tikpat kā jaunus saņemsi tad jūs.

KVITI NORADITAJA DIENĀ:

— Vai varu saņemt? Te būs kvīts...
— Ai, ai! Vēl gatavs nav. Nu, nāciet rīt!

PĒC DIENAS:

— Man zābaki... Es vakar biju jau...
— Nav, mīlais, nav... Vēl nav...
— Varbūt tad rīt vai parīt?
— Nu, nezinu. Mums meistaram tik daudz ko darīt...

PASŪTĪTAJS:

— Vai trešo dienu darbu kavēt? Šķiet, tādu meistarū ne slavēt, bet... pie joda triekt, lai gavē!

Vienā biezā miglā

16. oktobrī pie kolhoza «Zelta vārpa» centra noliktavas ieradās kolhoznieki, lai saņemtu labības avansu. Preti izlīgoja Donāts Aužāns, noliktavas pārzinis. Viņš tikko šļupstēja. Kolhozniekos nekādu izbrīnu tas neradīja, jo Aužāns jau labu laiku aplaista jau no ražu, tas ir, pieprasā pudeli gan no brigadieriem, kas atved labību, gan no kolhozniekiem, kas ieradusies pēc avansa. Dažs viņa prasības apmierina, piemēram, II brigādes brigadieris J. Cvetkovs. Tādēļ Aužāns augu dienu dzīvo kā pa miglā. Tajā dienā, 16. oktobrī, viņa mērs bija tik pilns, ka graudus nosvērt noliktavas pārzinis nebija spējīgs. To darīja paši kolhoznieki.

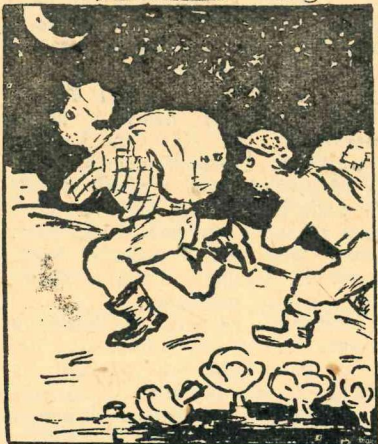
Tagad «Zelta vārpa» ļaudis saka, ka viņu pacietības mērs arī pilns. Kolhoza valdei beidzot jāsaņem pēdējais vārds tādām noliktavas pārzinim, kas acīm redzot nav savā istajā vietā.

L. SMAILE

Nerimstīgais vīrs

— Draudzīn... e-e, dod muti!
— Pilsoni, lieciet man mieru!
— Ak, nē! Tad es tev kodīšu! Iejaucās milicijas darbinieks. Mierināja stipri iedzērušo vīru.
— Si-sīkums, v-v-vecīt! Lasies! — kulaks atsitās pret milicijas darbinieka plecu, norīpoja formas cepure. Piedzērušais iesmējās.
— Ha, ha! Jauzsiť futbols. Lai iet! Neņem cepuri!
Sekoja spēriens ar kāju. Tas viss notika 8. septembra va-

Bezgoži apspriežas

Pirmās domstarpības sākās, kad vajadzēja ievēlēt sanāksmes vadītāju.

— Varbūt to, kuram augstāka izglītība? — viens ieminējās.

— Tad jau labāk tādu, kas ilgāk strādājis, — otrs iebilda.

— Kāds gan izglītībai vai darbam sakars ar mūsu pieredzes apmaiņas sanāksmi? — trešais trieca dūri pret galdu. — Es lieku priekšā par vadītāju ievēlēt Pļaviņu paraugsaimniecības strādnieku Jāni Zemīti.

— Kāpēc tieši Zemīti?
— Tāpēc, ka viņš bijis visveiklākais no mums. 472 kilogrami graudu, 3 kastes dēļu un vēl kokmateriāli — tas nav nekāds joks! Vai vēl kāds no mums spējīgs tik daudz sabiedriskā ipašuma pārvērst par personisko?

Vienbalsīgi tika ievēlēts Jānis Zemītis. Pēc tam sanāksmes dalībnieki vienojās, ka atskaites ziņojumu nelasis, bet tūlīt sāks ar debatēm.

Zemītis deva vārdu Jozim Petrovskim, arī Pļaviņu paraugsaimniecības strādniekam.

— Ko lai es saku? Man maza pieredze. Tikai 35 kilogramus labības noņēmu. Domāju, tādu mazumiņu nav ko daudz slēpt. Uznesu uz istabaugšas. Atrada... Atņēma... Man viss...

— Tā tava pieredze? Slikti, draugs. Tad ņem vārdu tu, Saša, — Zemītis norādīja uz dūšīgu vīru. Piecēlās Aleksandrs Aizkalns.

— Nevaru lielities. Tomēr izdevās ievilkāt 175 kilogramus tīri labu rudzu. Izvēru uz griestiem, lai vēl pažūst. Atklāja.

— Bēdīgi, Saša.

— Bēdīgi, bēdīgi... Ko tu, Zemīt, visiem vienu un to pašu skandini! Būtu labāk par savu pieredzi...

— Klusē! Es pēdējais. Tagad tu runā... Eh, nezinu vārdu... Saka, tu strādājot par sargu Pļaviņu patērētāju biedrībā, esot gribējusi mūsu paraugsaimniecībā kartupeļus palasīt, bet velosipēdu ar visu maisiņu atņēmuši. Vajā-

karā pie Daudzevas stacijas. Notikuma varonis Bērtulis Stikuts, pēc nodarbošanās krāvējs Jēkabpils MRS Daudzevas pārkraušanas bāzē. Sekoja sulīga lamāšanās. Vīru aizveda uz miliciju. Viņš nerimās. 25. oktobrī viņam būs jāstājas tiesas priekšā. Un tā kā šis nav pirmais gadījums (B. Stikuts jau 1959. gadā ir tiesāts), tad sagaidāms, ka spriedums būs ļoti bargs.

E. SARS

dzējis iet lūgties, lai atdod. Ha, ha, ha... Nu, ko klusē? Likusi tev pāris dienas pie kartupeļu pārlasīšanas pastrādāt! Par velti, protams... Ha, ha... Esi nu gan tu glupa! — Zemītis smējās, bet pārējie drūmi klusēja.

— Laujiet, es! — Piecēlās Jānis Liepiņš. — Esmu no Pļaviņu nerūdās izraktenu kombināta. Komunistiskā darba uzņēmums! Solīdi! Paņemu drusciņ kāpostu Pļaviņu paraugsaimniecībā. Nokēra... Bet man par to nekas. Lūk, tā vajag!

— Ne jau vienmēr laimējas... Esmu Izidors Hohlovs — nekur nerūdāj, bet tas — mans brālis Nikolajs — piekabinātājs Pļaviņu dzelzceļa stacijā. Arī iekritām pariem pašiem kāpostiem. Piegriezām, salikām maisos, uzstiepām kalnā, tad lika sabērt padomju saimniecības klēti. Pēc tam vairākas dienas rāvam bietes. Grūti...

Zemītis piecēlās:
— Kā redzu, draugi, ar jūsu pieredzi Pļaviņu paraugsaimniecībā nav ko lepoties. Bet te ir sanāksmes dalībnieki no kolhoza «Rīts». Ko viņi varētu teikt? Piemēram, Izidors Škapars?

— Es? Ar zirgu nakti, saprotiet, 7 kilometrus tālu aizbraucu uz kolhoza burkānu lauku. Līdzī bija mana meita Zenta. Sak, pieņemim burkānus — šogad kolhozam labi paauguši. Brālis Jāzeps šoferis būtu aizvedis uz Rīgu. Iznāktu labs rublis. Notvēra mūs. Viegli tikām cauri — norāvu tos pašus burkānus 0,15 hektāru platībā un miers. Starp citu, varu piemētināt, ka man arī piemājas zemītes sanāk krietni vairāk nekā citiem.

— Laba pieredze. Tā vajag! — Zemītis sajusmināts smaidīja apaļu smaidu.

— Mums te ir viens kolēģis no kolhoza «Dubna». Lausim arī viņam izteikties? Esot rudzu kūlīšus nesis uz mājām.

— Nav vērts laiku tērēt! Ko viņš var dot mūsu pieredzes apmaiņai! Špīka! Bet tevi pašu, Zemīt, gan gribētos dzirdēt.

— Labi, kolēģi. Sāksim ar draudiem?

Pēkšņi visu priekšā izauga pēkšņi milča stāvs:

— Nē! Sāksim ar tautas tiesu, Jāni Zemīt. Arī jums pārējiem atradisim iedarbīgus līdzekļus. Jūsu sanāksmi uzskatu par slēgtu. Bet, ja vēlreiz nagi niezēs, sadosim, lai citās vietās sūp. Mūsu vidū zagļiem vietas nav!

S. KAZIKS

REDAKCIJAS PIEZĪME: Šāda sapulce patiesībā nav notikusi, toties ir notikusi vai vēl notiks citas, kurās darba biedri lems, ko darīt ar garnadziem. Vēlams, lai tādi vīri saņemtu pelnīto sodu.

SPORTS

Laikus sagatavoties ziemas sporta sezonai

Lai gūtu labus panākumus sportā, ir daudz un krietni jāstrādā, sevišķi tas sakāms par ziemas sporta veidiem — slēpošanu un slidošanu.

Tikai tas sportists, kas vasarā un rudenī rūpīgi gatavojies, gūs labus un stabilus sasniegumus ziemas sporta sezonā. Tā kā pie mums ziemas parasti ir untumainas ar trūcīgu sniega un ledus segu, tad slēpotājiem un slidotājiem jābūt fiziski sagatavotiem, lai pirmo sniega un ledus segu varētu izmantot jau speciālo iemaņu atsvaidzināšanai un nostiprināšanai.

To labi izpratuši Pļaviņu slēpotāji, kas pratuši saskaņot darbu ar treniņiem un 3—4 reizes nedēļā trenējās mežā, šķēršļotā apvidū.

Tomēr ne vienmēr un visur ir iespējams trenēties grupās vai trenera vadībā, bet katram augstākas klases slēpotājam jāatrod laiks treniņiem vismaz 2—3 reizes nedēļā, lai fiziķiski sevi sagatavotu sacensību periodam. Rudens posmā labākais treniņš ir skrējieni un slēpošanas soļa imitācija mežā, šķēršļotā apvidū. Protams, nedrīkst aizmirst arī telpas un, kur tas iespējams, trenēties ar svaru stieni un piedalīties bumbu spēlēs.

Ļoti svarīgi ir regulāri piekopt rīta rosmes. Ikdienu rīta vingrošana (rosme) nostiprina veselību, norūda organismu, attīsta spēku, veicību, darba spējas, rada spirtu garastāvokli, veicina pareizu fizisko attīstību.

Rudens periodā jācenšas pēc iespējas vairāk startēt vieglatlētikas sacīkstēs, it sevišķi krosos.

Sebežā neizšķirti, bet kā Pļaviņās?

Ši gada 14. oktobrī Sebežā (Krievijas PFSR) draudzības spēlē futbolā tikās Pļaviņu ķimiskās mežsaimniecības futbolisti ar Sebežas pilsētas izlasi.

Neskatoties uz sliktu laiku, spēle rīta saistoši. Pļaviņieši pirmajā minūtē izpelnās tiesības uz 11 m soda sitienu, kuru mājinieku vārtsargs tver. Izdevība gūt vārtus netiek izmantota. Nēilgi pēc tam M. Hohlovs no neliela attāluma pārspēj labi spēlējošo pretinieka vārtsargu. Pretvējš tomēr dara savu, un sebežieši aktivizējas. Viņi ne tikai atgūst zaudēto, bet izvirzās vadībā un puslaiku noslēdz ar 2:1 savā labā.

Otrajā puslaikā vējš nedaudz pierimst, bet sāk liet. Tas vēl vairāk apgrūrina spēles. Ātrie un veiklie pretinieku komandas spēlētāji nepārtraukti uzbrūk. Divreiz šķietami neglābjamus raidījumus atvairā mūsu vārtsargs K. Demjanovs, tomēr aizsardzības pavir-

Vai treniņi nekaitē veselībai un vai organisms spējīgs nest attiecīgu treniņu slodzi, pateiks fizikultūras ārsts, bet ļoti nepieciešams izdarīt arī paškontroli pirms un pēc treniņiem un sacensībām.

Pašreiz fizikultūras kolektīvos (kur tas vēl nav izdarīts) jāķeras pie inventāra izremontēšanas, slidotavu, slaloma trašu un trampīnu celšanas.

Svarīgs priekšnosacījums, lai šīs sporta ierīces un celtnes neatrastos tālu no apdzīvotām vietām. Piemēram, Pļaviņās, pie Pļaviņu padomju saimniecības kantora, sportisti sabiedriskā kārtā ierīkoja slaloma trasi un drīz pabeigs 20 m jaudas trampīna būvi.

Mācību trampīnu ierīkošana iespējama gandrīz visās mūsu rajona apdzīvotās vietās, izmantojot pat mazākos paugurus un nogāzes.

Arī vienkāršu slidotavu ierīkošana neprasa pārāk daudz pūļu, ja tikai šos darbus sāk jau pirms zemes sasasalšanas. Slidotavas nepieciešams iekārtot visās apdzīvotās vietās.

Soziem mūsu rajonā paredzēts daudz slēpošanas un arī slidošanas sacensību, bet, lai tanis sekmīgi startētu, jāievēro iepriekš teiktais. Sacīkstes nav iespējams sarīkot bez sabiedriskā aktīva, galvenais, sporta tiesnešu palīdzības. Nepieciešams organizēt tiesnešu un sabiedrisko instruktoru seminārus, lai sagatavotu jaunus kadrus.

I. VITOLS,
slēpošanas treneris

Redaktore B. IKLĀVA

Jēkabpils patērētāju biedrību savienības universālveikals no 21. līdz 26. oktobrim rīko plaša sortimenta APAVU UN APĢERBU pārdošanu par cenām, pazeminātām no 40—60 procentiem.

Jēkabpili pārdošana notiks: apaviem — sporta biedrības «Vārpa» sporta zālē uz Padomju un Gaģarīna ielu stūra, apģērbiem — Oskalna kultūras nama mazajā zālē (2. stāvā).

Preces varēs iegādāties katru dienu no pulksten 9 līdz 18 bez pusdienas pārtraukuma.

Aicinām visus apmeklēt pārdošanas vietas.

Jēkabpils diksaimniecībai steigziģ vajadzīgs

ekskavatorists.

Pieteiktis Seces ciema «Purviņos». Telefons Seces 14.

Latvijas KP rajona komiteja dziļās sērās paziņo par partijas Jēkabpils apriņķa un rajona komitejas bijušā pirmā sekretāra JULIUSA ADOLFA d. VITTA nāvi un izsaka līdzjūtību nelaikā piederīgajiem.

Rokišķu mežrūpsaimniecības kokaudzētāvā pārdod pret tūlītēju samaksu vai pārdevumu dažādus dekoratīvos kokus un krūmus.

Kokaudzētavas adrese: Lietuvas PSR, Rokišķu rajons, Icjunajas sādža.

Sadzīves pakalpojumu kombināta trikotāžas darbnīcai vajadzīgas kvalificētas adītājas uz mašīnām individuālo pasūtījumu izpildīšanai. Samaksa par gabaldarbu. Tuvākas ziņas sadzīves pakalpojumu kombināta kantorī, telefoni 91556, 91530, 91581.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci un sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.